

АТЛАС ЈАВНИХ ГРАЂЕВИНА

Трг Теразије испред Робне куће „Београд“ и Теразијска тераса Николе Добровића

Трг Теразије, иако је то формално само проширени улични коридор који почиње да се шири од Старог двора, своју кулминацију досеже у тачки где се отвара према легендарном топосу београдског урбанизма, Теразијској тераси. За разлику од многих европских метропола, које су својим наглим ширењем изгубиле прецизну координату која одређује шта се сматра центром града, за Београд су ти несумњиво постале и остале Теразије. Почетак настањивање Теразија, везује се за средину 19. века када је опасност од војних интервенција Отоманске војске, која је још увек била ситуирана у Београдској тврђави, а турско становништво још увек било настањено у делу града опасаном палисадама и шанцом, почела да јењава. Тада на потезу Теразија почињу ницати не само стамбене зграде имућних Срба, већ што је још важније, почињу се наменски подизати објекти управе будуће Краљевине Србије, програм који ће се у даљем конституисању града повезати са нуклеусом прве војне базе Милоша Обреновића - Велике касарне и Вазнесењске цркве.

Идеја готово свих урбаниста који су давали предлоге за екстензију Теразија базирало се на отварању визура и физичком повезивању са Савским амфитеатром, а и ширем апстрактнијем повезивању центра Београда као престонице Југославије са водутама чије визирне тачке се траже на северним хоризонтима Средње Европе.

Један од најупечатљивих архитектонско-урбанистичких пројеката српског модернизма било јер управо победничко решење на конкурс за Теразијску Терасу Николе Добровића. Иако никада изведен, пројекат представља једно од наистраживанијих и најцењенијих дела са којом београдска архитектонска сцена може да се подичи.

Сл. 1 позиција Робне куће „Београд“ на Теразијама са тачком са које се развија Добровићев пројекат за Теразијску терасу



Сл. 2. имагинарни поглед са крова Робне куће „Београд“ на Теразијама на нереализовани пројекат за Теразијску Терасу Николе Добровића, ажуриран непосредно пред почетак размишљања о изградњи Робне куће 1946.

